

Vejledning til skriftlig jagtprøve og jagttegnsundervisning

Indhold

1. Forord.....	1
2. Det obligatoriske jagttegnskursus	1
3. Tilmelding og aflæggelse af den skriftlige jagtprøve	3
4. Retningslinjer for hvilke spørgsmål der stilles i den skriftlige jagtprøve	4
4.1.1 Artsbestemmelse (vildtkendskab) og vildtbiologi	6
4.1.2 Vildtforvaltning.....	6
4.1.3 Jagtvåben og ammunition	7
4.1.4 Anden jagtlovgivning	8
4.1.5 Håndtering af nedlagt vildt	10
4.1.6 Jagtetik og – etikette	10
4.1.7 Jagtteknik og – ledelse	11
4.1.8 Skudafgivelse med riffel og haglgevær (hvordan lærer man at ramme)	12
Bilag 1. Arter til artsbestemmelse og kendskab til grundlæggende vildtbiologisk viden (de samme kriterier som vildtbiologi – 4.1.1)	13
Bilag 2. Ordliste (Jægerudtryk)	15

1. Forord

Denne vejledning beskriver reglerne og indholdet i den skriftlige del af jagtprøven. Formålet med vejledningen er at forberede jagttegnsundervisere og jagttegnsaspiranter til den skriftlige jagtprøve og til undervisningen forud for prøven.

2. Det obligatoriske jagttegnskursus

Det obligatoriske jagttegnskursus skal afholdes af en jagttegnsunderviser, som er godkendt af Naturstyrelsen. Jagttegnsundervisere er jægere, som har bestået jagtprøven, og som minimum har ret til at udøve hagljagt. Selve jagttegnsundervisningen afholdes af den enkelte jagttegnsunderviser, som også er ansvarlig for, at undervisningen opfylder betingelserne for det obligatoriske jagttegnskursus (Bekendtgørelsen om jagttegn, bilag 1.). Jagttegnsunderviseren skal forud for kurset udarbejde en lektionsplan for det samlede undervisningsforløb. Efter kurset skal jagttegnsunderviseren kunne fremvise og dokumentere, at alle indberettede aspiranter som minimum har gennemført det obligatoriske jagttegnskursus.

Teoretisk del	Praktisk del
Fysisk fremmøde over minimum 2 dage af minimum 5 lektioner af 45 minutter per dag	Fysisk fremmøde over minimum 2 dage af minimum 5 lektioner af 45 minutter per dag
Det samlede obligatoriske jagttegnskursus skal således indeholde teoretisk og praktisk undervisning over i alt mindst 4 dage.	
Der skal som minimum teoretisk og praktisk undervises i:	
<p>Teoretisk undervisning</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Sikker våbenbetjening (riffel), herunder færdsel i terræn. <p>Praktisk undervisning</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Sikker våbenbetjening (haglgevær), herunder færdsel i terræn ○ Korrekt skydeteknik, herunder skudafgivelse til mindst 50 lerduer i forskellige retninger ○ Afstandsbedømmelse til vildtfigurer ○ Demonstration af haglskud på forskellige afstande, herunder prøveskydning 	
<p>Omhandle teorien bag</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Våben og ammunition ○ Skudafgivelse (hvordan lærer man at ramme) ○ Vildtforvaltning ○ Håndtering af nedlagt vildt ○ Jagtetik og – etikette 	<p>Skydning skal foregå på en godkendt skydebane bl.a. a.h.t. til aspirantens forsikring</p> <p>Aspiranten skal som minimum have et gevær fysisk i hænde ad flere omgange begge dage</p>
Kan foregå holdvis	Kan foregå holdvis, men våbenhåndtering kræver individuel undervisning

2.1 Undervisningsmateriale

Undervisningsmateriale godkendes ikke af Naturstyrelsen, og der er ingen formelle krav til det undervisningsmateriale, som benyttes i jagttegnskurset. Det er den enkelte jagttegnsunderviser, som udvælger undervisningsmaterialet.

Naturstyrelsen sikrer på to måder, at undervisningsmaterialet dækker kravene i den skriftlige jagtprøve:

- Naturstyrelsen indkalder årligt udbydere af undervisningsmateriale til et orienteringsmøde om nye spørgsmål til jagtprøven.
- Naturstyrelsen har udarbejdet ”Retningslinjer for hvad der stilles spørgsmål i til den skriftlige del af jagtprøven” (se afsnit 4.), som udbydere af undervisningsmateriale løbende kan orientere sig efter.

Udbydere af undervisningsmateriale og Jagttegnslærerforeningen, som deltager i orienteringsmødet, kan ses på Naturstyrelsens hjemmeside.

3. Tilmelding og aflæggelse af den skriftlige jagtprøve

Naturstyrelsen afholder årligt jagtprøver for landets jagttegnsaspiranter.

Jagtprøven består af to dele: en skriftlig og en praktisk. Man skal bestå den skriftlige prøve, før man kan tage den praktiske prøve. For information om den praktiske prøve henvises til ”Instruks for jagtprøvesagkyndige”.

Jagtprøven afholdes årligt i to prøveperioder (forår og efterår).

Forudsætningerne for at kunne aflægge jagtprøven er at:

- aspiranten er tilmeldt et obligatorisk jagttegnskursus
- aspiranten har betalt prøvegebyr
- aspiranten har gennemført det obligatoriske jagttegnskursus, og at det er indberettet af den godkendte underviser
- aspiranten ved jagtprøven fremviser fotolegitimation med personnummer
- aspiranter under 18 år afleverer en underskrevet samtykkeerklæring (dvs. skriftligt samtykke fra forældre eller person med forældremyndighed). Erklæringen kan findes på Mit jagttegn

Betaling og tilmelding til jagtprøven kan først ske, når aspiranten er tilmeldt et obligatorisk jagttegnskursus. Er man forhindret i at aflægge jagtprøven, kan man én gang melde afbud til prøven. Afbud skal ske senest kl. 12 dagen før prøven. Man kan tilmeldes jagtprøve i 2 på hinanden følgende prøveperioder når man én gang har gennemført et jagttegnskursus.

Ovenstående foregår via Naturstyrelsens hjemmeside under ”Mit jagttegn”, som oprettes for den enkelte jagttegnsaspirant. Efter jagtprøven vil ”Mit jagttegn” også være den platform, hvor jægere kan tilmelde sig prøver og indberette vildtudbytte m.m.

Her kan du se en oversigt over de elementer og tilhørende frister, som jagttegnsundervisere og -aspiranter skal overholde for at kunne aflægge jagtprøven:

	Ansvarlig	Første prøveperiode	Anden prøveperiode
Dato for prøveperiode		15. april – 30. juni	15. september – 31. oktober
Indberetning af aspiranter	Jagttegnsunderviser	1. januar – 14. februar	1. juli – 18. juli
Betaling af jagtprøvegebyr	Aspirant	Dato fra indberetning til senest den 15. marts	Dato fra indberetning til senest den 15. august
Tilmelding til jagtprøve	Aspirant	Fra indbetaling af jagtprøvegebyr – senest 20. marts*	Fra indbetaling af jagtprøvegebyr – senest 20. august*
Indberetning af obligatorisk jagttegnskursus	Jagttegnsunderviser	Skal ske senest kl 12. dagen før aspirantens prøveafleggelse	Skal ske senest kl 12. dagen før aspirantens prøveafleggelse
Fremvisning af fotolegitimation med personnummer / samtykkeerklæring	Aspirant	På prøvedagen ved ankomst	På prøvedagen ved ankomst

* Aspiranter, som ikke tilmelder sig en jagtprøve, vil automatisk få tildelt en prøvedato. Dette vil ske med mindst 14 dages varsel, og det er aspirantens ansvar at gøre sig bekendt med dette via ”Mit jagttegn”.

4. Retningslinjer for hvilke spørgsmål der stilles i den skriftlige jagtprøve

Betingelserne for det obligatoriske jagttegnskursus (afsnit 1.) dækker kun de emner, som jagttegnsundervisere som minimum skal undervise jagttegnsaspiranter i.

Spørgsmålene til den skriftlige jagtprøve er baseret på det formål, som jagtprøven bygger på, jf. § 7 i bekendtgørelse om jagttegn. Spørgsmålene følges altid af en række svarmuligheder. Det korrekte svar ”afkrydses”.

Ud fra de nedenstående retningslinjer udarbejder Naturstyrelsen løbende spørgsmål til den skriftlige del af jagtprøven. Retningslinjerne beskriver den viden, som jagttegnsaspiranter forventes at være i besiddelse af for at kunne bestå den skriftlige del af jagtprøven. Den er derfor ment som et værktøj til både jagttegnsaspiranter og jagttegnskursuslærere i forberedelsen til den skriftlige del af jagtprøven.

Følgende typer af spørgsmål kan indgå i jagtprøven:

- Konkrete, faktuelle ja/nej-spørgsmål. F.eks.: ”Er der jagttid på gråand?”
- Konkrete, faktuelle spørgsmål med flere svarmuligheder. F.eks. ”For hvilken af følgende arter må der ikke udlejes dagjagter?”
Svarmuligheder:
 - Agerhøne
 - Skovsneppe
 - Krikand”.
- Situationsbestemte ja/nej-spørgsmål, som illustreres af et billede af en jagtsituation eller en beskrivelse af en situation. F.eks.:
 - ”Er det sikkert at afgive skud mod fasanen i denne jagtsituation?”
 - ”To jægere er på havjagt og en mindre flok flyvende ænder nærmer sig. Jægerne indtager klarstilling. Er sikkerhedskravene opfyldt?”
- Artsspørgsmål som illustreres af et billede. F.eks.: ”Hvilket dyr ses på billedet?”
Svarmuligheder:
 - Gråand
 - Taffeland
 - Grågås

[Du kan se eksempler på de forskellige typer af spørgsmål her](#)

4.1 Emner og delemer i den skriftlige jagtprøve

Den skriftlige jagtprøve indeholder spørgsmål inden for 8 emner og delemer:

1. Artsbestemmelse (vildtkendskab) og vildtbiologi
2. Vildtforvaltning
3. Jagtvåben og ammunition
4. Anden jagtlovgivning
5. Håndtering af nedlagt vildt
6. Jagtetik og – etikette
7. Jagtteknik og – ledelse
8. Skudafgivelse med riffel og haglgevær

4.1.1 Artsbestemmelse (vildtkendskab) og vildtbiologi

Arter nævnt i bilag 1. skal kunne henføres til artsgruppen og på baggrund af et billede artsbestemmes. Fugle vises udvokset og med pragtdragt. Derudover skal jagttegnaspiranten have kendskab til de mest grundlæggende fakta og forhold om de arter, som står skrevet med fed. Herunder:

- **biologi:**
 - yngleforhold (parringstider, antal unger/æg, alder ved kønsmodenhed, monogam/polygam)
 - bestandsomsætning (levetid, antal unger/æg)
 - krav til levesteder (føde, habitat, dækning/skjul).
 - relevante sygdomme og parasitter (ræveskab, hvalpesyge, rævens dværgbændelorm, svælgbremse, pelslus, flåter og fugleinfluenza).
- udbredelse i Danmark, stationære arter/trækkende arter m.m. samt typiske biotoper for arten.

4.1.2 Vildtforvaltning

Jagttegnsspiranter skal have en grundlæggende forståelse af sammenhængen mellem jagt og vildtforvaltning, jagtens biologiske grundlag samt natur og vildtpleje, herunder:

- hvilke tiltag (bestands- og biotopforvaltning) der gavner hare, agerhøne, fasan, gråand og hjortevildt på forskellige tider af året
- grundlæggende principper om arealers bæreevne (eksempelvis hvordan ses det at bæreevnen er overskredet osv.)
- kompensationsprincippet og betydningen af prædatorer (ræv, mårhund, husmår, mink, sølvmåge, krage, husskade og rovfugle).
- forskellige afskydningsstrategier i forvaltningsmæssig henseende for hjortevildt, hare, fasan og agerhøne.
- udvalgte invasive vildtarter (mårhund, vaskebjørn, sumpbæver, bisamrotte, mink, nilgås og amerikansk skarvand)
- de mest almindelige principper for håndtering af invasive arter, herunder formålet med håndteringen/bekæmpelsen
- baggrunden og de overordnede regler og principper for Natura 2000-områderne og deres indflydelse på dansk lovgivning.

- Bekendtgørelsen af lov om jagt og vildtforvaltning
 - §§ 1-12
 - §§ 33-34
- Bekendtgørelse af lov om naturbeskyttelse
 - § 3

4.1.3 Jagtvåben og ammunition

Jagttegnaspiranter skal kunne reglerne om jagtvåben og ammunition, herunder reglerne for at erhverve, besidde, opbevare, transportere og anvende forskellige typer af jagtvåben og ammunition. Det gælder reglerne i:

- Bekendtgørelse om våben og ammunition, der må anvendes til jagt m.v.
 - §§ 1-3
- Bekendtgørelse af lov om våben og eksplosivstoffer (Våbenloven)
 - §§ 2a og 2b
 - §§ 4-6d
- Bekendtgørelse om våben og ammunition mv.
 - §§ 3-5
 - § 9
 - §§ 18-19
 - §§ 22-23
 - § 47
 - § 50
- Cirkulære om våben og ammunition m.v.
 - § 16

Derudover skal aspiranten:

- have kendskab til jagtvåben- og ammunitionstyper
- kende til fugles og pattedyrs vitale dele/organer og deres placering i forhold til skudafgivelse
- vide, hvordan forskellige typer ammunition indvirker på vildtet, når det bliver ramt
- vide hvad en patron, der ikke passer til det konkrete våben, kan få af betydning (f.eks. fastklemmt projektil/haglpatron i løbet)
- kende sikkerhedsprincipperne for jagtvåben, herunder:
 - hvordan man færdes med et jagtvåben (riffel og haglbøsse) før, under og efter jagt.
 - hvad forsvarligt kuglefang er, og hvordan man bedømmer kvaliteten af kuglefanget.

- risikoen for rikoletter, f.eks. ved skydning mod hårde overflader eller ved vandet, og hvad et sikkert underlag er
- hvordan man let kan finde sikkerhedsvinklen på 40 grader ("bøjet arm").
- Sikkerhedsafstande:
 - Hvordan man finder sikkerhedsafstanden for en haglpatron
 - Generelle sikkerhedsafstande for rifler og salonrifler
 - Hvorfor der er forskel i sikkerhedsafstand på salonrifler og rifler
 - Hvordan man kan nedsætte sikkerhedsafstanden ved jagt/regulering ved brug af en mindre kaliber eller en anden våbentype

4.1.4 Anden jagtlovgivning

Jagtegnaspiranter skal have kendskab til jagtlovgivningen og de bekendtgørelser, som er udstedt i medfør af loven. Det gælder bekendtgørelser om:

- jagttider
- vildtskader
- udsætning af vildt
- artsfredning
- jagttegn

Jagttider

Jagtegnaspiranter skal kende Bekendtgørelse om jagttid for visse pattedyr og fugle m.v.:

- §§ 1-5
- Arter nævnt i bilag 1

Bekendtgørelsen omhandler, hvilke vildtarter der må jages og hvornår.

Vildtskader

Jagttegnaspiranter skal kende:

- Bekendtgørelse om vildtskader
 - Hele bekendtgørelsen
- Bekendtgørelse om jagt og vildtforvaltning
 - §§ 37 og 38.

Bekendtgørelserne omhandler reglerne for regulering af vildt

I jagtprøven kan der stilles spørgsmål til konkrete arter, tidspunkter og situationer, hvor man kan opnå tilladelse til regulering (ringdue, råge, grågås, krage, husskade, ræv, mink, mårhund, vaskebjørn, husmår, ilder, vildsvin).

Udsætning af vildt

Jagttegnaspiranter skal kende

- Bekendtgørelse om udsætning af vildt, jagtmåder og jagtredskaber
 - § 12.

Bekendtgørelsen omhandler reglerne for udsætning af vildt, herunder reglerne for biotopplaner. Der vil ikke blive stillet spørgsmål til anlæggelse og udførelse af de konkrete biotopplantiltag. Biotopplantiltag skal dog kendes i forhold til biotoppleje.

Artsfredning

Jagttegnaspiranter skal kende bekendtgørelser om artsfredning:

- Bekendtgørelse om fredning af visse dyre- og plantearter og pleje af tilskadekommet vildt.
 - §§ 1-9
 - § 10 stk. 1. + § 11
 - §§ 25-31
- Bekendtgørelse om æg fra vilde fugle og registrering af ægsamlinger
 - §§ 1 og 2.

Jagttegn

Jagttegnaspiranter skal kende to bekendtgørelser om jagttegn:

- Bekendtgørelse om jagttegn.
 - § 45
 - § 47
- Bekendtgørelse af lov om jagt og vildtforvaltning.
 - §§ 39-45

4.1.5 Håndtering af nedlagt vildt

Jagttegnaspiranter skal kende Vejledning om fødevarerhygiejne, kapitel 49 (Vejledning nr. 9236 af 29. april 2014).

Aspiranten skal have kendskab til vildthåndtering i praksis herunder:

- affangning, opbrækning og forlægning af (hjortevildt, fuglevildt, hare og ræv)
- god hygiejne i forbindelse med opbrækning og forlægning
- hvilke vildtsygdomme man skal være særligt opmærksom på (sundhedsrisiko, kendetegn, håndtering og forebyggelse af smitte til mennesker). Der forudsættes kendskab til følgende sygdomme/parasitter: ræveskab, hvalpesyge, rævens dværgbændelorm, svælgbremse, pelslus, flåter og fugleinfluenza

4.1.6 Jagtetik og – etikette

Jagttegnaspiranter skal kende reglerne for jagtetik og jagtetikette. Herunder:

- de jagtetiske regler
- de etiske regler for hjortevildtjagt
- de mest almindelige ”etiketter” for respektfuld afholdelse af jagt og respektfuld behandling af vildtet under en jagt (f.eks. hensyn til andre naturbrugere, hvordan vildtet bæres osv.)
- de mest almindelige jagttermen (se bilag 2). Jagttermen hvor forklaringen er anført med fed skrift kan forekomme til prøven

4.1.7 Jagtteknik og – ledelse

Jagttegnsaspiranter skal have kendskab til jagtteknik og jagtledelse i praksis, så jagttegnsindehavere kan planlægge og afvikle de nævnte jagtformer i nedenstående afsnit om *jagtudøvelse* (side 11) med fokus på sikkerhed, jagtetik, og effektiv jagt.

Jagttegnsaspiranten skal især have kendskab til fem ting:

- Ansvarsfordeling
- Jagtudøvelse
- Jagtformer
- Jagthunde
- Eftersøgning

Ansvarsfordeling

Aspiranter skal vide, hvad der er jagtlederens ansvar, og hvad der er jægerens eget ansvar.

Jagtudøvelse

Jagttegnsaspiranter skal kende reglerne i følgende to bekendtgørelser om jagtudøvelse:

- Bekendtgørelse af lov om jagt og vildtforvaltning
 - §§ 13-32
- Bekendtgørelsen om udsætning af vildt, jagtmåder og jagtredskaber
 - §§ 1-11

Jagtformer

Jagttegnsaspiranter skal have kendskab til forskellige former for jagt:

- pürsch
- trampejagt
- trykjagt
- drivjagt
- anstands jagt
- trækjagt
- strand/havjagt
- jagt med stødende/stående hund
- gravjagt

Jagthunde

Jagttegnaspiranter skal vide, hvilke typer af hunde, der typisk anvendes ved og er bedst egnede til ovenstående jagtformer.

Eftersøgning

Jagttegnaspiranter skal kende:

- Bekendtgørelse om eftersøgning og aflivning af nødstedt vildt
 - §§ 1-6

Bekendtgørelsen omhandler praksis og lovgivning i forbindelse med en eftersøgning - herunder hvad jægeren skal gøre i forbindelse med f.eks. afmærkning af skudstedet, eftersøgning af anskudt vildt m.v. Dette gælder både for klobbærende vildt og andet vildt.

4.1.8 Skudafgivelse med riffel og haglgevær (hvordan lærer man at ramme)

Jagttegnaspiranter skal forstå betydningen af skudafstande, kunne afstandsbedømme korrekt og kunne udvise sikker våbenhåndtering i praksis, herunder:

- kende det teoretiske grundlag for en korrekt skydeteknik med henblik på at lære at ramme (skæftetilpasning, korrekt jagtrealistisk klarstilling, korrekt skuldring, øjendominans og skudafstand).
- kunne redegøre for en korrekt og sikker våbenbetjening.

Bilag 1. Arter til artsbestemmelse og kendskab til grundlæggende vildtbiologisk viden (de samme kriterier som vildtbiologi – 4.1.1)

Gnavere og støttetandede:

Hare, vildkanin, egern, bæver, sumpbæver, bisamrotte

Hovdyr:

Kronvildt, dåvildt, sikavildt, **råvildt**, muflon, **vildsvin**

Rovdyr:

Ræv, grævling, **mårhund**, vaskebjørn, skovmår, **husmår**, ilder, **mink**, lækat, odder, spættet sæl, gråsæl

Årefodede:

Skarv

Storkefugle:

Fiskehejre

Svaner:

Sort svane

Gæs:

Grågås, blisgås, **kortnæbbet gås**, sædgås, **knortegås**, canadagås, bramgås, nilgås

Gravænder:

Gravand

Svømmeænder:

Gråand, knarand, atlingand, **krikand**, **spidsand**, **pibeand**, skeand

Dykænder:

Rødhovedet and, taffeland, **troidand**, **hvinand**, bjergand, havlit, **ederfugl**, sortand, fløjlsand, amerikansk skarveand,

Skalleslugere:

Stor skallesluger, **toppet skallesluger**, lille skallesluger

Mågefugle:

Hættemåge, stormmåge, **sølvmåge**, sildemåge, svartbag

Vandhøns:

Grønbenet rørhøne, **blishøne**

Vadefugle:

Strandskade, vibe, **hjejle**, strandhjejle, **stor regnspove**, lille regnspove, lille kobbersneppe, stor kobbersneppe, rødben, sortklire, hvidklire, islandsk ryle, brushane, **dobbeltebekkasin**, enkeltbekkasin, **skovsneppe**

Fasanfugle:

Agerhøne, fasan

Spurvfugle (kragefugle):

Krage (gråkrage/sortkrage), ravn, **råge**, allike, **husskade**, skovskade

Duer:

Tyrkerdue, huldue, **ringdue**

Rovfugle:

Musvåge, **spurvehøg**, duehøg, **tårnfalk**, vandrefalk, rørhøg, fiskeørn

Bilag 2. Ordliste (Jægerudtryk)

A

Affange: Aflive anskudt vildt.

Anskudssted: Det sted, hvor et stykke vildt befinder sig, idet det bliver ramt af skuddet.

Anskyde: Ramme et stykke vildt uden at skuddet er dræbende.

Apport: Kommando til hund, der skal hente og bringe nedlagt eller anskudt vildt.

B

Bagpost: Anvist plads ved klap- eller drivjagt. Jægeren står bag driverkæden for at skyde vildt, der går bagud.

Bladet: Det primære træfområde på hårvildt, hvor hjerte og lunger rammes af skuddet.

Brække op: Åbne nedlagt, klovbærende vildt og tage indvoldene ud.

Bukkelam: Råvildt af hankøn i det første leveår.

D

Double: At nedlægge to stykker vildt i to på hinanden følgende skud- uden at geværet tages fra kinden mellem de to skud.

Drev: Hund, der følger hårvildt (typisk hare, ræv og råvildt), mens den giver hals.

E

Esse: Hjortevildt og hares græsning. Andet vildt fouragerer.

F

Fald: 1) Ekskrementer 2) Meget stor ankomst af trækfugle (Især anvendt i forbindelse med skovsnepper).

Fangstskud: Skud, der afgives for at aflive anskudt vildt.

Farve: Rævens og sneppens blod.

Fejning: Hjortevildts afskrabning af opsatsens/gevirets bast mod træer/buske, inklusive efterfølgende duftmarkeringer.

Fod: Fodaftryk af vildt

Forende: Dø (om vildt).

Forlægge: Partere vildt (især om klovbærende vildt).

Fouragere: Vildtets fødesøgning (bortset fra hjortevildt og hare, der esser).

Fært: Den lugt, som dyr og mennesker afgiver.

G

Gaffelbuk: Buk med to sprosser på hver af opsatsens to stænger.

Gevir: I jagtsproget benævnelsen for hovedprydelsen hos det store hjortevildt (i Danmark kronhjort, dåhjort og sikahjort). Råbukkens gevir kaldes opsats. Ordet trofæ om gevir eller opsats bruges kun, efter at dyret er nedlagt.

H

Halse: I jagtsproget den korrekte betegnelse for at gø.

J

Jagtfiskal: Udvalgt jagtdeltager, der dømmer om jægerens forseelse imod jægermoralen og pålægger overtræderne pengebøder. Bør gennemføres under fornøjelige former.

Jagtjournal: Bog (eller computerprogram) hvor jægeren kan registrere sit jagtudbytte.

Jagtkonsortium: Gruppe af personer, der har lejet et jagtareal sammen.

Jagtleder: Den person, der leder en fællesjagt.

Jagttryk: Den påvirkning, som jagt i form af afskydning og forstyrrelse har på en vildtbestand.

K

Knæk og bræk: Hilsen som udtrykker ønske om et positivt udbytte for jægere og fiskere. Bruges i stedet for ”Held og lykke”, som ifølge traditionen bringer held.

Koble hunden: Sætte rem på jagthunden, så den ikke kan løbe frit.

Krybskytte: Person, der driver ulovlig jagt på anden persons jagtområde.

Kuglebane: Riffelprojektillets bane gennem luften på vej mod målet.

Kunstgrav: Menneskabt rævegrav, ofte etableret med gravjagt og regulering af ræve for øje.

L

Løb: 1) Benene hos klovbærende vildt. 2) Den nederste del af hønsefugles ben. 3) Geværrets rør.

M

Markvildt: Vildt, der primært lever i det dyrkede agerland, især om hare og agerhøne.

N

Nedlægge: Skyde og dræbe vildt under jagt.

O

Opbrække: Rettelig hedder det, brække op: Tage klovbærende vildts indvolde ud.

Opfløj: Jagtudtryk for at fugle letter.

Opsats: Råbukkens gevir.

P

Parole: Jagtlederens instruktion til jægerne på en selskabsjagt før jagten går i gang.

Passe: Tage indvoldene ud af en hare.

Pensel: Hårdusk ved penis hos hjortevildtarterne.

Penselfjer: Ufuldstændig håndsvingfjer på skovsneppen, som samtidig udgør jægerens trofæ. Findes hos alle hønsefugle og bekkasiner.

Post: Tildelt plads på en selskabsjagt.

R

Ramler: Hanhare

Remise: Småbeplantning i agerlandet, anlagt for vildtets skyld.

Revir: Jagtterræn.

Rudel: Flok af større hjortevildt (dog ikke råvildt).

S

Seksender: Råbuk eller hjort med seks sprosser på opsatsen eller geviret.

Selektiv afskydning: Måltrettet afskydning af udvalgte enkeltdyr – fx dyr i dårlig fysisk tilstand.

Sidde: Jagtsprog: levende vildt ligger ikke, det sidder.

Skudtegn: Den måde et stykke vildt reagerer på, når det træffes af skuddet.

Skydetårn: Platform til riffeljagt eller buejagt.

Skydestige: Stigekonstruktion med stol til riffeljagt eller buejagt.

Skørt: Hårdusk omkring råens kønsåbning.

Smalrå (smaldå/smalthind): Hundyr hos hjortevildtarterne i tiden fra det er udvokset, til det sætter lam/kalv første gang.

Spejl: 1) Hos hjortevildt: den hvide/lyse aftegning under halen. 2) Hos ænder: Karakteristisk, ofte metalskinnende aftegning på bagvingen (ofte et godt artskendetegn).

Spidsbuk: Råbuk med opsats, der kun består af to spidse stænger uden sprosser. Mest udbredt hos helt unge og meget gamle dyr.

Spidshjort: Kronhjort/dåhjort/sikahjort med gevir, der kun består af to spidse stænger uden sprosser. Typisk hjortens første gevir.

Spring: Flok af råvildt.

Sprosse: Ende på opsats eller gevir. Traditionen foreskriver, at man skal kunne hænge et krudthorn på en sprosse, for at den anerkendes som en sådan.

Stand: Særlig adfærd hos stående hunde, som på den måde angiver, at der er vildt i terrænet.

Standvildt: Vildtarter, der forbliver i et bestemt område hele livet igennem.

Stangskudt: Fuglevildt, der er ramt i benene.

Strejfe: Pelse. Primært anvendt i forbindelse med aftagning af pelsen på ræv og mårdyr.

Sæde: Tydelig plads, ofte en fordybning i jorden eller vegetationen, hvor hare eller hjortevildt sidder eller har siddet.

Sætter: Hunhare

Såt: Afgrænset område, der afdrives samlet i forbindelse med en selskabsjagt.

T

Trofæ: Del af nedlagt vildt, som jægeren gemmer som minde. Det kan fx være skovsneppens penselfjer eller råbukkens opsats.

Tæve: Hunnen hos ræv, mårhund, ulv, hund og mink.

V/W

Veksel: Hyppigt benyttet vildtsti.

Vildt: Alle arter af fritlevende pattedyr og fugle. Definitionen fremgår i Lov om jagt og vildtforvaltning (Jagtloven).

Vildtparade: Afsluttende samling efter selskabsjagt, hvor dagens nedlagte vildt lægges frem til og æres af jagtens deltagere.